

Odense, D. 16 August 1933.

Kære Martinus Kære Fædre og Bønder!

Min Fædre og Tak paa denne den største
af alle Højtidstidspunkter. Vi bøjede os i Troens
Bønder, for det Offer I bragte, da I alle
sagde med os vor Jord, og, som et for os
synligt Bævis paa Ijere store Høilighed, lever
midt iblandt os. Vi ser derigennem en
Stadfasthed af den hellige Kristi Opfyldelse
oplever selv Sandheden om Fædrenes Troen
og Helligaanden. Vi oplever at Herren er
sket tydeligt og manifestert i den største
af alle Gudsordene, at Troen om en
Fæder ikke mere er Tro, men Videre.

Vi takker Gud, der har sendt Ijere og
vi takker Ijere, fordi I har opfyldt
Guds Bud og vidnet om Sandheden.

Hvorledes skulle vi vidne, Herre, naar
alle den kristne Hellighed i Virkeligheden
veden er "vantro"?

Vi glæder os lig meget at mødes igen, skint
jeg for mit Vedkommende aldrig et Minut
har følt Adskillelsen. Jeg ser i "Kosmos" at
Erik Larsson og Vennerne har haft en god Ferie.
Jeg tror jeg ikke at ville bytte. Vi har jo alle
opgaver, og jeg har aldrig som min fater, at
det er skinnest at væn den, hvor Fjælpen er
haardest traengt, hvor man kan bringe et
Offer. Jeg behøver ikke at fortælle, hvor jeg har
været, da jeg altid føler det, som vi er hin-
anden ganske nær.

Da jeg om Natken til D. 1. August sad med
min gamle Faders Fodsleje og saa Livet lang-
samt ebbe ud, følte jeg, at Du var her os,
og saa skraansomt som muligt hjælp brann
over paa den anden Side.

Det er mærkvaerdigt, sagde min Fader, at du
alltid skal kunne være her og hjælpe os, Man,
naar vi traenger haardest til Dig, mon det ogsaa
kan hjælpe til næste Gang, naar det er hans Tid
Da min Moder døde var det Gulefein og min Sam-
menferie. Hark ja, hvorfor skuede ikke Skibene væn
mig naadig ogsaa den Min kæreste Fiser til Ederby.
Man Fiser. H.